

Az egylet 1863-ik évi számadásainak megvizsgálásra egy három tagú, Gervay, Mack és Thieriot urakból álló bizottmány nevezetelt ki.

Babits főerdész urnak a titkár által közlött levele, melyben az tudtúl adja, hogy Gróf Waldstein János ő Excellentiája az egyletnek 1000 darab 5—6 éves eperfát azon megjegyzéssel ajándékozott, hogy az ennek eladásából bejövő pénz mint segédpénz az Erdészegylet pénztárába folyjék — köszönettel tudomásul vétetik s a titkárnak meghagyatik ezen csemeték minél magasabb értékesítését az egyleti pénztár javára eszközölni.

A magyar Erdészegylet 1864-diki April 7-kén tartott választmányi ülésének jegyzőkönyve.

Jelenlevők: Elnöklő: Pálffy István gróf, alelnök: Wessely József, alelnök: Barta jogtudor; Berg báró; Gervay jogtudor; Mack tanár; Smetacek erdőmester; Thieriot cs. k. erdészeti tanácsos; Zemlička, erdőmester; Rowland, erdőmester és egyleti titkár.

Az egylet titkára a f. é. Mártius hó 24-dike óta beérkezett, következő iratokat közti:

1) A nm. magy. kir. helytartótanácsnak Budán, Mártius 10-kén 17378 szám alatt kelt kibocsátványát, melyben az Erdészegylet föl szólíttatik, hogy Kloczkó, Kassa város erdőmesterének az ottani városi erdők rendezését illető munkálatát megvizsgálja, és az abban foglalt elvek és indítványok fölött okadatolt véleményezést adjon.

Mivel azonban e munka megítélése az ottani helyi viszonyoknak meglehetősen pontos ismeretét igényli, és mivel a jelenlevő választmányi tagok közül ily ismerettel egy sem bír, — a fönt érintett rendezési munkát Vágner Károly, selm. erd. akad. segédtanár és választmányi tagnak azon megkereséssel küldetik meg, hogy ő, mint a ki az érintett irányban a helyi viszonyokat leginkább ismerheti, véleményét e részben minél előbb beadja.

2) Az alsó-magyarországi, cs. kir. bánya-erdő- és jószág-igazgatóság ideiglenes főnökének, cs. kir. bányatanácsos Landerer Nándor úrnak Selmechről, f. é. Mártius 22-éről 50-dik szám alatt kelt, az Egy-
lethez intézett iratát, melyben a cs. kir. bányatanácsos úr szives készséggel oda nyilatkozik, hogy ő az Erdészegylet által Selmeczen megtartandó nagygyűlés érdekében nem mulasztandja el közreműködni és segédkezet nyújtani.

Az irat további tartalmára nézve a választmány

a) Landerer Nándor, cs. kir. bányatanácsos úrnak szives ígéretéért legőszintébb köszönetét nyilvánítja.

b) A nagygyűlésre ügyvezetőül — az indítványba hozott cs. k. bányatanácsost és erdészakadémiai tanárt Schwarz Frigyes urat meg választja; és

c) a gyűlés megtartásának idejeül f. é. Sept. hó 5-dik, 6-dik és 7-dikét jelöli ki.

3) Az osztrák birodalmi Erdészegyletnek Bécsben, f. é. mártius 26-áról kelt iratát, — melynek kíséretében ez egy röpiratot küld át, mely az osztrák birodalom és a német vámegylet közt egyesítendő közös vám-árszabálynak hivatalos vázlatát tartalmazza.

Miután alelnök Wessely úr, az ezen iratban előforduló elvek fölött fölvilágosítást ad, — és mindazon következményekről megemlékszik, miket a czélba vett német vámegylethezi csatlakozás az osztrák vasiparra, és így közvetve azon vidékekre is gyakorolna, melyek erdei termékeik eladásával a vasgyárakra vannak utalva — szükségesnek találja, hogy ezen ügyben a magyar Erdészegylet is, bár erre egyenesen föl szólítva nincs, saját véleményét nyilvánítsa. E nézetet Mack

tanár teljesen osztja, több oldalról azonban ellenmondások történnek, mire a választmány következőt határoz:

Mivel véleményadásra, a választmány jelen esetben egyenesen nincs fölszólítva, más jelekből pedig következtetni lehet, hogy egyrészt ezen adandó véleményezés későn érkezőn fölösleges lenne, másrészt pedig gyanítható, hogy az óhajtott egyesülés létre úgy sem jövend: a magyar Erdészegylet tehát a közlőtteket köszönettel, s egyzersmind azon megjegyzéssel veszi tudomásul, hogy ő az osztrák birodalmi Erdészegyletnek vele közlött nézeteihez egész teljében csatlakozik.

4) Ezek után napirendre térve át, az elnök Berg báró urat fölszólítja, hogy nézetét: „Az erdő, mint mentő a takarmányszükében,” — című röpirat fölött, melyet a nagym. magy. kir. Helytartótanács a magyar Erdészegyletnek vélemény adás végett leküldött, — nyilvánítsa.

Berg báró mindennek előtt azon szempontot jelöli ki, melyből ő ezen röpirat megítélésénél kiindulni legegyszerűbbnek látta; továbbá, hogy még fontosabbnak tartja az erdőt mint védőt a takarmányszüke ellen kiemelni. Ezekután az általa tüzetesen kidolgozott véleményezés közöltetvén, az egész kimerítő tárgyalás alá vétetik. Wessely alelnök úr, a Berg báró által szerkesztett véleményezést alakjában megváltoztatni óhajtja s egyzersmind indítványozza, hogy az egylet által a nagym. magyar kir. Helytartótanácsnak adandó válasz minél szabatosabban szerkesztessék, és hogy abban Berg báró úr emlékiratára utalva legyen. Smetacek ez emlékiratnak azon részét, melyben az ország- s mellékutak és mesgyék beültetéséről, nem különben a községi faiskolák létrehozatala és főtartásáról van szó, — oda kívánja kiegészíttetni, hogy minden e célra tett hatósági intézmény mind addig eredménytelen marad, még csak a kivétel nem bizatik kizárólagosan ahhoz értő egyénekre. Az utóbb lefolyt 15 év alatt elég alkalmunk volt az ország különböző helyein észlelhetni, hogy a városok és falusi községek lakosai, csupán csak azért, hogy az intézmények holt betű szerinti értelmének eleget tegyenek: az utak hosszában minden gond és szor-

galom nélkül satnya gyökérzettel bíró som, tölgy, szil és más e célra épen nem alkalmas fánemeket ültettek, és hogy nevezetesen az 1861. év tavaszán a korábbi években hatósági elrendelés folytán létre jött községi faiskolákból minden található gyümölcsfaesemete, valódi vandalisusra mutató rombolási szenvedéllyel pusztított ki melyeknek helyét azután a községi faiskolákban bugonya és más kerti növény foglalá el.

Barta tudór úr kimerítő beszédében oda nyilatkozik, hogy ő a kérdéses röpirat határtalan terjesztését és nyilvánossá tételét nem találja tanácsosnak, mivel az abban kifejtett eszmék, melyek az erdőnek legeltetés, és takarmánylomb nyerésre való fölhasználtatását tárgyalják, a köznép által igen könnyen tévesen magyaráztatván: erdőpusztítása adhatnának okot. Ő tehát e röpiratnak korlátolt nyilvánossá tételét ajánlja.

E tárgy bővebb megvitatása után, a mely alkalommal még az is megemlítetik, hogy az, e kérdéses röpiratban tartalmazott nézetek sem nem újak, sem pedig kivihetlenek sőt inkább, hogy az ország több vidékein úgy a mult, mint az azelőtti takarmányszük években az erdőt legelőre valamint takarmánylomb nyerésére is jó sikerrel használták, — Berg báró úr felszólíttatik, hogy az általa szerkesztett emlékiratot a Wessely alelnök úr által tett ajánlat szerint átalakítsa, a röpiratot magát pedig miután az Wessely úrnak ígérete szerint e különös esetre már tökéletesbítve leend, — a nagym. magyar kir. Helytartótanácsnak nyilvánossá tétel végett azon megjegyzéssel ajánlani, hogy az csak is a birtokos urak, mezei — és erdőgazdák közt terjesztessék.

5) Wessely, alelnök úr, a kapott megbízás folytán egy Pozsonyban fölláltatandó alsóbbrendű erdőszeti iskola ügyében kidolgozott tervét olvassa föl. E terv egy e célra választott bizottmánynak adatik át, hogy a már létező, és még megkívántató kellékek fölkérésére végett tanácskozáván, jelentését e fölött mielőbb beadja.

6) Bezárólag az egyesület titkára lap-csere útján beérkezett következő műveket mutatja be a választmánynak:

- 1) a Morva és Sileziai erdészeti osztály tárgyalásait, 2 füzetben;
- 2) A cs. kir. Morva Sileziai, mezei gazdaság, természet- és országtan előmozdítási társulatnak közleményeit 1863-ról.
- 3) A Tyroli és Vorálbergi Erdészegyletnek tárgyalásait.
- 4) A cs. kir. földtani társulatnak közleményeit, VI-ik évfolyam 1862.

A magyar Erdészegylet személyzete 1863-ban.

Pártfogó: Albrecht cs. kir. Főherceg Ö Magassága.

Elnök: ifj. Esterházy Pál Herczeg Ö fönsege.

I. Alelnök: Wessely József az Állam-vasúttársaság uradalmának főfölgyelője, s állandó elnök-helyettese az osztrák birodalmi Erdészegyletnek, Bécsben.

II. Alelnök: Pálffy István Gróf Ö Méltósága.

Választmányi tagok:

Barta Albert jogtudor és tanár, Pozsonyban.

Berg Vilmos Bárá, uradalmi bérlő, Vámos - Mikolán.

Fibich Károly Esterházy Herczeg erdőtanácsosa, Bécsben.

Gervay Nándor jogtudor és ügyvéd, Pozsonyban.

Güller János Esterházy Gróf erdőmestere, Környén.

Kornhuber András orvostudor és cs. kir. tanár, Bécsben.

Kremszner Nándor cs. kir. erdőmester, Sellyén.

Mack Ede tanár és a természettudományi társulat titkára, Pozsonyban.

Smetáczek Ferencz Pálffy Gróf erdőmestere, Farkasormányon.

Thieriot Albert cs. kir. erdőtanácsos és az osztrák birodalmi Erdészegylet igazgatóságának tagja, Pozsonyban.

Vágner Károly, cs. kir. erdész-akadémiai segédtanár, s az „Erdőszeti Lapok” szerkesztője, Selmeczen.

Zemlécska W. városi erdőmestert, Modorban.

Egyleti titkár: Rowland William városi erdőmester, Pozsonyban.